

Dosarul nr. 2ra-1321/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. A. Ciubotaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, O. Cojocaru, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

16 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni
„Moldovagaz” împotriva Olgăi Calistru cu privire la încasarea cheltuielilor de
judecată

împotriva deciziei din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” și menținută
hotărârea din 24 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care
acțiunea a fost respinsă

constată:

La 18 aprilie 2019, SA „Moldovagaz” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Olgăi Calistru cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, în temeiul contractului de furnizare a
gazelor naturale din 17 ianuarie 2018 încheiat între SA „Moldovagaz” și Olga
Boldescu au fost furnizate gaze naturale la locul de consum amplasat în
mun. XXXXX str. XXXXX ap. X, proprietarul căruia este Olga Calistru.

A comunicat că la locul de consum menționat au fost furnizate gaze naturale,
fapt confirmat prin extrasul din contul personal, potrivit căruia în perioada aprilie
2018 - martie 2019, pârâta a acumulat datorii în mărime de 4 320,98 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 94, 166-168 CPC, art. 774,
775, 858, 859, 901, 966 Cod civil, pct. 34, 35, 78 din Regulamentul pentru furnizarea
și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 415 din 25 mai 2011,
art. 81 din Legea nr. 108 din 27 mai 2016 cu privire la gazele naturale.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul Olgăi Calistru în beneficiul
SA „Moldovagaz” a datoriei în mărime de 4 320,98 de lei și a cheltuielilor de
judecată compuse din taxa de stat în mărime de 270 de lei.

În cadrul ședinței de judecată în prima instanță din 24 octombrie 2019, SA „Moldovagaz”, din considerentul achitării datoriei de către pârâtă, a susținut acțiunea referitor la încasarea taxei de stat achitate pentru examinarea prezentului litigiu în sumă de 270 de lei.

Prin hotărârea din 24 octombrie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SA „Moldovagaz” și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că datoria în sumă de 4 320,98 de lei a fost achitată înainte de data depunerii cererii de chemare în judecată care a fost depusă la data de 18 aprilie 2019, or Olga Calistru, în ședința de judecată a primei instanțe, a recunoscut imediat pretenția privind încasarea datoriei și a menționat că de fapt a achitat datoria cu 2-3 luni ulterior depunerii acțiunii, pe când reclamantul nici nu a justificat data stingerii datoriei, iar în cazul raportului obligațional, art. 774, 775, 776, 858, 860, 861 Cod civil, creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că, deoarece reprezentantul SA „Moldovagaz” a redus cuantumul pretențiilor, nu a făcut dovada faptului că a comunicat pârâtului în prealabil existența datoriei prin probe, așa cum o cer prevederile art. 118, 122 CPC.

Totodată, instanțele de judecată ierarhic inferioare au menționat că pretenția expediată de către SA „Moldovagaz” pârâtei Olga Calistru la adresa mun. XXXXX str. XXXXX ap. X a fost returnată cu mențiunea „nereclamat”, precum și reclamația expediată la adresa mun. XXXXX bd. XXXXX ap. X, la fel, a fost returnată cu mențiunea „nereclamat”

În acest sens, instanțele de judecată ierarhic inferioare au remarcat că, deși reclamantul a făcut dovada faptului că a expediat pretenția pârâtei la ambele adrese în prealabil intentării procesului, oricum se impune condiția din art. 97 alin. (3) CPC, care nu a fost respectată și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat urmează a fi suportate de reclamant, deoarece expirarea termenului de păstrare a pretenției, nu denotă înștiințarea în prealabil a pârâtului, devreme ce în contractul de furnizare a gazelor naturale încheiat cu consumatorul casnic sunt suficiente date la care consumatorul ar putea fi înștiințat despre existența datoriei.

Prin urmare, instanțele de judecată ierarhic inferioare au ajuns la concluzia de a respinge pretenția privind încasarea taxei de stat în cuantum de 270 de lei, reieșind din prevederile art. 97 alin. (3) CPC.

La 7 august 2020, SA „Moldovagaz” a declarat recurs împotriva deciziei din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată privind încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, fiind rezultatul neconstatării și neelucidării corecte a circumstanțelor

care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii în fond, nefiind dovedite circumstanțele considerate de instanța de apel ca fiind stabilite, or concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu temeiul de drept invocat și cu circumstanțele pricinii.

Având în vedere prevederile Legii cu privire la gazele naturale și Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 415 din 25 mai 2011, a remarcat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au reținut că anume intimata nu a respectat prevederile legale și contractuale de a achita în termen facturile de plată, perioada formării datoriei este mai 2018 - aprilie 2019, aproximativ 12 luni, în care Olga Calistru nu a efectuat nicio plată pentru consumul de gaze naturale, contrar prevederilor pct. 14 din contractul de furnizare nr. 677776 din 17 ianuarie 2018.

Prin urmare, Curtea de Apel eronat a concluzionat faptul că furnizorul nu a înștiințat prealabil intimata despre existența datoriei, or reieșind din prevederile legale, furnizorul înștiințează consumatorul final prin factura de plată expediată lunar în adresa consumatorului.

Chiar dacă factura de plată expediată lunar este suficientă pentru înștiințarea prealabilă a consumatorului privind achitarea consumului de gaze naturale, la 19 martie 2019, SA „Moldovagaz” a expediat pretenția prin intermediul Oficiului Poștal, privind achitarea benevolă a datoriei pentru consumul de gaze naturale la ambele adrese cunoscute de furnizor, iar nerecepționarea pretențiilor expediate nu poate fi pusă pe seama furnizorului, acestea fiind expediate atât la locul executării contractului, cât și la locul de domiciliu al intimatei, astfel, instanța de apel neîntemeiat a invocat rea-credință a reclamantului prin faptul că în contractul de furnizare sunt suficiente date la care consumatorul ar putea fi înștiințat despre existența datoriei.

În decizia contestată se conțin mai multe concluzii contradictorii, care nu corespund circumstanțelor de fapt.

Astfel, instanța de apel a constatat că datoria a fost achitată înainte de data depunerii cererii de chemare în judecată – 18 aprilie 2019, în continuare, instanța a stabilit că Olga Calistru a achitat datoria peste 2-3 luni după depunerea acțiunii în instanța de judecată.

A subliniat că din materialele cauzei se constată cert că cererea de chemare în judecată a fost depusă la 18 aprilie 2019, iar Olga Calistru a achitat datoria în luna iunie 2019, adică peste 2 luni după depunerea acțiunii în instanța de judecată.

A considerat că în astfel de cazuri sunt aplicabile prevederile art. 97 alin. (2) CPC, însă instanța de apel a aplicat speței legea care nu trebuia să fie aplicată și anume, art. 97 alin. (3) CPC, prevederi legale care nu sunt aplicabile la caz, deoarece SA „Moldovagaz” a respectat procedura prealabilă, la data înaintării acțiunii datoria nu era achitată, datoria a fost achitată după înaintarea acțiunii.

La 16 septembrie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Olga Calistru a depus referință la recursul declarat de SA „Moldovagaz”, solicitând respingerea recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 1 iulie 2020, fapt ce se atestă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 91), fiind recepționată de către recurent la data de 7 iulie 2020, ceea ce se atestă prin ștampila aplicată pe scrisoarea de însoțire a deciziei contestate, copia căreia a fost anexată la cererea de recurs (f. d. 99).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 7 august 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA „Moldovagaz”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Moldovagaz”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va menționa că SA „Moldovagaz”, renunțând la încasarea sumei de bază în mărime de 4 320,98 de lei, nu a prezentat probe incontestabile care ar demonstra data achitării acesteia de către Olga Calistru – până sau după depunerea prezentei cereri de chemare în judecată, pentru a decide, prin prisma prevederilor art. 97 alin. (2) CPC, încasarea cheltuielilor de judecată.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de SA „Moldovagaz” urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu